

kunde være kommet i Gang 14 Dage før, hvis Lovforslaget var vedtaget før Jul, det tør jeg ikke sige noget nærmere om. Til Trods for, at jeg ikke en Gang tror, at der er Udsigt til at faa den Forandring gennemført, som der i Landstinget fra Venstres Side var stillet Forslag om, nemlig straks at ekspropriere til Dobbeltspor, hvor Ekspropriation er nødvendig, vil jeg senere tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg. Det er altsaa ikke, fordi jeg gør mig Haab om, at der igenem et saadant Udvalg skulde kunne opnaas Forandring i Lovforslaget, endnu mindre fordi jeg paa den Maade vil være med til at sinke Lovforslagets hurtige Gennemførelse — naar vi skal have det, som det er, hører jeg til dem, der gerne vil have det gennemført saa hurtigt, som det i det hele taget er muligt —, men fordi jeg gaar ud fra, at der ogsaa fra Ministerens Side er Ønske om, at der i dette Ting maatte blive nedsat Udvalg af Hensyn til de videre Forhandlinger, der skal føres med Kommunalbestyrelserne baade i København og paa Frederiksberg om de Tilskud, der skal ydes, men som ikke er fastsatte. Der staar nemlig i Landstingets Betænkning nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere: „Hele Udvalget tilføjer endnu med Hensyn til Lovforslagets § 2, at Ministeren for offentlige Arbejder efter stedfunden Forhandling har stillet i Udsigt, at der til Forhandlingerne med Kommunerne vil blive tilkaldt to Medlemmer af nærværende Udvalg og to Medlemmer af Folketingets Udvalg om samme Sag, saaledes at hvert af Rigsdagens 4 Partier bliver repræsenteret ved et Medlem.“ Da Folketinget ikke har noget Udvalg, eftersom Sagen ikke har været til Behandling i denne Rigsdagssamling og for den Sags Skyld ikke, siden der blev afholdt nye Valg, synes jeg, det er naturligt, at der ogsaa af et af dette Ting nedsat Udvalg kan komme de to Medlemmer, Ministeren har givet Tilsagn om skal blive tilkaldt til Forhandling; det er antagelig Udvalget, der skal bestemme, hvem de to Medlemmer skal være.

Jeg har ikke fundet Anledning til at komme dybere ind paa Sagens Behandling, men har ment det rigtigt at gøre disse faa orienterende Bemærkninger, idet jeg for øvrigt beklager, at der, saa vidt jeg kan skønne, ikke er foretaget de fornødne Undersøgelser og ikke for Rigsdagen foreligger de Oplysninger, som er nødvendige for virkelig at tage Stilling til

Spørgsmaalet med Hensyn til, hvad jeg vil kalde den gyldne Middelvej, den efter min Mening navnlig for Frederiksberg fuldt tilfredsstillende og i driftsmæssig Henseende langt billigere Ordning end den, der vil fremkomme, hvis vi skal have de to Ringbaner, hvilket for Resten ikke er endeligt fastslaaet; jeg vil meget forvare mig mod, at der ved Vedtagelsen af dette Lovforslag skulde være sagt noget som helst om, at man vil gaa med til den indre Linie, men jeg erkender, at den ydre Linie er noget utilfredsstillende for Frederiksberg, naar den kommer til at gaa saa langt ude som foreslaaet i Lovforslaget her.

Formanden: I Anledning af Udtalelser fra det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) skal jeg gøre opmærksom paa, at det i Gaar blev meddelt mig, at et Partis Ordfører skulde til et Møde Kl. 2¹/₂, og at et andet Partis Ordfører var blevet syg, og at det ikke havde nogen anden Ordfører i Øjeblikket. Under disse Forhold fandt jeg det baade naturligt og forsvarligt at udsætte Behandlingen af denne Sag til i Dag.

Wiinblad: Da denne Sag var til Behandling i Februar, havde jeg Lejlighed til at udtale mig om dens Enkeltheder, og jeg skal ikke komme tilbage dertil, men indskrænke mig til ligesom de foregaaende Talere at betragte Forholdet saaledes, at ærede Medlemmer kender Lovforslaget og Partiernes Stilling dertil. Jeg anbefalede den Gang at vedtage Lovforslaget uforandret, og jeg skal gentage denne Opfordring i Dag. Jeg mener, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, kan og bør vedtages saa hurtigt som muligt. Jeg vil imidlertid tillade mig at minde om, hvad der skete i Februar. Da henstillede den højtærede Minister for offentlige Arbejder til Rigsdagen af Hensyn til de arbejdsløse at fremme denne Sag saa hurtigt, som det kunde lade sig gøre, og Folketingets Udvalg tog ogsaa Hensyn til denne Henstilling. Vi underkastede Sagen en meget grundig, men ogsaa en kort Behandling, vi gjorde os i Folketinget færdige i Løbet af to Uger og sendte saa i Marts Maaned Sagen til Landstinget, og vi gjorde det i det Haab, at Landstinget vilde vise den samme Iver overfor denne Sag, som vi havde vist, fordi det drejede sig om de arbejdsløse. Ministeren havde gjort opmærksom paa, at det Arbejde, der her var Tale om, kunde fra Administrationens